

[Nathalie Lind]

indlæg fra fru Kirsten Jacobsen, og hr. Camre berørte det også. Man talte om at lovgive med tilbagevirkende kraft, i den forstand at den tilbagevirkende kraft også skulle omfatte, at man pludselig kriminaliserede handlinger – altså gjorde disse strafbare – som ikke havde været det før. Man har helt misforstået problematikken, hvis man tror, det forholder sig på den måde, og sådan udtalte fru Kirsten Jacobsen sig - hr. Camre har måske ikke haft den opfattelse - men det blev sagt, at man skulle sige til folk: det, I har foretaget jer, var ikke strafbart, men nu gør vi det strafbart. Det har ikke et øjeblik været i mine og ganske givet heller ikke i forslagsstillernes tanker, at man ikke skulle anvende den alvorligste reaktion, den alvorligste sanktion, over for de mennesker, der havde forset sig. Det tilbagevirkende ligger alene i dette, om man skal idømme fængselsstraf eller dødsstraf, men handlingens strafbarhed har hele tiden været til stede, og det var jo også noget af det, der indgik i argumentationen, da man vedtog loven i 1950'erne.

Erlendsson (FP):

Der har i den senere tid været en del tale om, hvad man kan tillade sig at sige fra folketingets talerstol. Jeg har aldrig nogen sinde i de godt og vel fire år, jeg nu har været herinde, hørt magen til en uanstændig udtalelse med hentydning til en nu afdød person som den, hr. Camre kom med. Jeg håber heller aldrig nogen sinde jeg skal høre magen; og ingen skal i hvert fald slippe godt fra det, hvis jeg sidder på formandssædet.

Glensgård (FP):

Hr. Erlendsson har ganske kort omtalt en udtalelse af hr. Camre. Den er den groveste sjofelhed, der i de 4½ år – (*Afbrydelse af arbejdsministeren* [Auken]) – det kan godt ske, arbejdsministeren vil protestere, men så må det blive heroppefra – det er den groveste sjofelhed, der i de 4½ år, jeg har været i folketinget, nogen sinde er blevet fremsat fra denne talerstol. Et andet medlem er blevet frataget ordet for at sige løgnagtig. Hr. Camre burde idømmes en påmindelse fra formanden for dette folketing. Det er muligt, at det skal ske bag lukkede døre i gruppeværelse 1, men en grov sjofelhed fra hr. Camre bør under alle omstændigheder påtales kraftigt fra

folketingets formand. Det er muligt, det sker i et lukket gruppemøde, men hr. Camre skal ikke have lov til at slippe godt fra det. Jeg håber, at folketingets formand vil tage disse ord til efterretning.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg tror, vi må henstille, at talerne holder sig til parlamentariske vendinger og afdæmper deres udtryk.

Niels Helveg Petersen (RV):

Det afgørende i denne sag er, at folketinget med en vedtagelse af dette lovforslag principielt slår fast, at dødsstraf ikke har en plads i dansk lovgivning. Det vil i dag og i fremtiden over for alle mulige tænkelige situationer være det bedste bolværk imod oppiskede stemninger og overilede handlinger. Det er netop i de oppiskede stemninger, hvor der er fristelser for overilede handlinger, at man har behov for et klart grundlag i lovgivningen, der fastslår, at dødsstraf hører ikke hjemme i dansk lovgivning.

Så vil jeg gerne for min part sige – selv om jeg måske var betænkelig ved, at hr. Glensgård skulle føre forsvaret – at jeg er ked af det udfald, der kom fra hr. Camres side mod hr. Jørgen Junior, og som jeg fandt var aldeles unfair og urimeligt. Jeg mener ikke, det er passende at insinuere, at noget medlem i denne sal ville stille sig i en besættelsesmagts tjeneste, hvis situationen skulle opstå.

Johan Nielsen (S):

Da man i Norge efter befrielsen diskuterede problemet dødsstraf, afæskede man den kendte og meget respekterede biskop Eivind Berggrav en udtalelse. Han sagde, at som kristen måtte han gå imod dødsstraf, for intet menneske havde ret til at tage et andet menneskes liv; som kristen var livet ham helligt. Han sagde videre, at samfundet heller ikke havde ret til at tage et liv, for samfundet var ikke i stand til at frembringe livet. Når samfundet ikke var i stand til at frembringe livet, havde samfundet heller ikke nogen ret til at tage livet.

Jeg hørte også en højtstående dansk politiofficer sige, at han var imod – det var efter befrielsen – dødsstraf, fordi han ikke kunne få sig selv til at slå et andet menneske ihjel,